

om Alderen. Jeg vil ærligt talt sige, at jeg blev ikke klogere ved at høre det ærede Medlem. Men jeg kom til at mindes den lille Historie om de mange Petere i Soldaterløjer. Da jeg hørte det ærede Medlems Bevis, forekom det mig, at det var et Bevis à la den foregivne Profurator. Der staar netop slet ikke Februar 1878, som det ærede Medlem angav, men Februar 1877. Havde der ligefrem staaet: Vi have holdt os § 9 efterrettelig ved Valglisten 1878, og opført de Paagjældende der med deres Alder, saa havde der Intet været at sige dertil, men hvad her staar, vedkommer slet ikke Spørgsmaalet; thi det handler om en Valgliste, der ligger 2 Aar tilbage. Den er gjemt og glemt, og det ærede Medlem, der stod og spillede med Beviset for at faa det til at passe, fik vist ikke Nogen til at finde, at han havde forstaaet, hvad han tidligere ikke havde forstaaet; ja, det ærede Medlem kan vist heller ikke selv forstaa det; thi jo længere han talte derom, desto utydeligere blev han. Selvdigvis kom han saa derfra til sidst, og det var det Klogeste, han kunde gjøre. Hvad angaar Punkt 2—5 og 10 og det unummererede 11, ere det ærede Medlem og jeg ganske enige; men han vil nødig være ganske enig med mig og havde derfor Noget at sige til, hvad jeg mulig har sagt og mulig vilde sige. Jeg skal dertil sige, at jeg finder det fuldstændig i sin Orden — for at udiale med tydelige Ord, hvad jeg nævnte før, — at man, naar der klages over et Valg, ogsaa ansøger, hvad man veed om Valglistens Bestaenhed i den under disse Punkter angivne Retning, saa kan Folkethinget tage det Hensyn dertil, som det vil. Vi maa i alt Fald gaa ud fra, at der intetsteds indføres en virkelig systematisk Forvandling af Valglisten, Grundlaget for den almindelige Valgret. Det ærede Medlem talte samtidigt om min Liberalisme overfor ydet Medicin og Sygehjælp og sagde, at den Hjælp er Sogneraadet ikke berettiget til at betragte som refunderet. Det ærede Medlem taler om Kjøbstæder, Bondeforhold o. s. v., som om han var den Kyndigste af Verden i den Henseende. Men Et er det at tale i en saadan Tone og et Andet at vide Bested om, hvad man siger. Jo, Sogneraadene ere fuldkommen berettigede til at estergive ogsaa med Hensyn til Valglisternes Affattelse det Slags smaa Understøttelser som refunderet. Hvad nu angaar de tre øvrige omtvistede Personer, saa siger det ærede Medlem, at det er fuldstændig bevist, at Klagen er urigtig, at de tre Personers Identitet er bevist og oplyst, at de have stent med fuld lovtlig Ret. Det ærede Medlem søiede denne Betragning til, at det vilde undergrave al mulig Embedsmænd i Embeds Medfør oplyste. (Billie: Offentlige Myndigheder), altsaa hvad offentlige Myndigheder i Embeds Medfør oplyste. Nu vare 8 Medlemmer af Nyborg By, alle 8 respektable

Høiremand, ansatte ved disse 4 Afdelingers Lister, deraf 3 Byraadsmedlemmer og 5 tilfaldte Valgere. Disse 5 tilfaldte Valgere, der sidde og føre Lister, som de maaste aldrig have seet før, og som derfor godt kunde tage feil, uden at noget Menneske kan bebreide dem denne Feiltagelse, er pludselig blevne oplysede til en offentlig Myndighed, saa at man vilde undergrave al mulig Orden, naar man ikke vilde erkjende deres Ufeilbarhed overfor 80 Valgere, hvoraf 1 er Medlem af Byraadet, en anden Kjøbmand og mange af dem boende i Byen, lige saavel som de Otte. De Herrer bør have Noget for deres Embedsmænd med den Nidkærhed, hvormed de arbeide i disse Sager. Men naar de ville have deres offentlige Myndigheder, Embedsmænd o. s. v. stillede op under en saadan Belysning som den, de under Hør! fra det ærede Medlem fra Viborg (Klein) skulle have, saa maatte Følgen blive, at, naar de faae en Valger bestikket til Valglistefører, saa er han sat udenfor Feilbarhedens Grændser, og man skulde da ikke kunne sige: Han afgiver sin Erklæring, og de andre afgive deres Erklæring; der er to Parter, her paa sin Side, lad os faae de fornødne Oplysninger! Det gaar ikke at tale om en Unævnt her, naar Hovedklagerens Navn er nævnt af et andet Medlem i Afdelingen, og han har ved Telegram modtaget Underretning om, at man trods Erklæringen fastholder Klagen overfor de tre Vedkommende. Ingen bestylder det ærede Medlems offentlige Myndigheder for at have begaaet vittelige Feil eller forfæltlig fremsat Noget, de ikke tro er rigtigt. Intet Menneske har talt derom, men man har sagt: bona fide have 80 sagt — saa, bona fide sige de Andre saa, nærmere Belysning forlanges. Det er det, de Herrer ikke synes om. Det ærede Medlem mente at kunne insinuere, at jeg har Mangel paa god Billie til at træffe det Rette med Hensyn til hvad jeg talte om, at jeg skulde vise Lendens til at kassere Valglisten i Nyborg. Jeg har aldrig talt et Ord derom, ikke et Ord om, at ikke de øvrige, som der ikke er klaget over, ikke skulde staa ved Magt, uagtet jeg ønskede, at man skulde holde sig Lovens Bestemmelser nøiere efterrettelig; disse Insinuationer skal jeg derfor sikkant det ærede Medlem. Det er blevet Mode ogsaa andet Steds at insinuere, at en retferdig Sagen efter en Sags sande Mening uden Hensyn til Høire eller Venstre er Mangel paa god Billie og Retferdighedsfølelse, at det er Partifæthed og deslige. Jeg har ikke Noget imod, at ogsaa dette kommer offentlig frem her gjennem det ærede Medlem; men han har fra min Side faaet Svar paa Aftale. Kunne de Herrer staa sig ved at føre det Sprog under Forhandlingerne, der gaar ud paa at komme til et fornuftigt Resultat med Hensyn til foreliggende Sager, saa ønsker jeg dem til Lykke, men jeg betvivler det. — Med Hensyn til Kvartret skal jeg nu fremdeles